

[A. C. Normann.]

Med forbehold overfor enkeltheder kan vi godkende, at overskuddet i forbindelse med krigsforsikringen vedrørende løssøre fordeles efter de principper, som er angivet i forslaget, på Håndværksrådet, Industrirådet, Grosserer-Societetets Komité og de øvrige nævnte erhvervsorganisationer. Vi vil dog gerne drøfte den interne fordeling nærmere i udvalget for at blive i stand til at bedømme rimeligheden i beløbenes forholdsvise størrelse. Jeg har f. eks. en formodning om, at der har fundet en vis forfordeling af håndværkerne sted, som gør en overvejelse af fordelingen nødvendig. Efter hvad en fremtrædende repræsentant for håndværket har oplyst overfor mig, har mange af håndværkerne følt sig uretfærdigt behandlet. Det anføres — og ser da også ud til at være rigtigt — at netop de to områder, som håndværkerne har ydet en væsentlig tribut til, forsikringen af løssøre og forsikringen af bygninger i handel, håndværk og industri, har haft uforholdsmæssigt høje præmier, nemlig henholdsvis 26,3 pro mille og 25 pro mille, hvad der er langt mere end det, der er betalt på de øvrige forsikringsområder.

Selvom det kan anføres, at denne tunge byrde også har været båret af de øvrige under den samme gruppe, i handel og industri, er det vist en grundfæstet opfattelse hos håndværkerne, at skaderne netop på industrijendomme var så store, at håndværket ikke rigtig kunne være tjent med ligestilling og solidaritet med industrien.

Det kan endelig anføres, at der ofte fra håndværkernes side har været klaget over, at der ydedes store statstilskud til andre af forsikringsforbundene, uden at man med tilskud har forsøgt at mildne byrden af håndværkernes større præmie, til trods for at der ved forskellige lejligheder overfor lovgivningsmagten har været rejst krav herom. Denne forskelsbehandling gør det berettiget nu ved afviklingen at prøve på at gøre lidt af den skete uret god igen, og jeg for min del håber, at håndværkernes synspunkter vil blive velvilligt vurderet i udvalget.

Jeg har også lyst til at nævne fiskeri-erhvervet, som socialdemokratiet's ærede ordfører her fremdrog, for at bede om, at der i udvalget må blive tilvejebragt et bedømmelsesgrundlag, hvorefter man kan

se, i hvor stor udstrækning fiskerne, gennem løssøreforsikringen vel navnlig, har bidraget til de overskud, som er ret store for løssøreforsikringens vedkommende.

Med hensyn til forsikringen for landbrugets løssøre, hvis overskud er på 1,4 mill. kr., kan vi også her i princippet godkende den foreslåede fordeling; der er jo tale om en tilbageføring til de samme erhvervsområder, hvorfra pengene stammer.

I den henseende vil jeg også gerne nævne en anden af de organisationer, som ikke er nævnt; om dette så skyldes, at den ikke har været repræsenteret i forvaltningsnævnet, ved jeg ikke, men jeg vil gerne nævne den her, for at vi kan tage den med i overvejelserne. Det er gartnerne. Jeg er ikke rigtig klar over, hvor stor en part af gartnerne der forsikringsmæssigt har været solidarisk med landbruget, og om landbruget har været det med industrien, men jeg antager, det har været noget i den retning. Jeg vil altså gerne, at vi tager gartnerens stilling op til behandling også.

Det nævnte principielle synspunkt anlægger vi også overfor overskuddet fra krigsforsikringen af bygninger for industri, håndværk og handel, nemlig 1,55 mill. kr., og overfor de 1,24 mill. kr. for forsikringen af landbrugsbygninger. Også her tager vi forbehold overfor enkeltheder, idet der her er medtaget formål, som ikke er i overensstemmelse med tanken om at føre pengene tilbage til forsikringstageren.

Det samme grundsynspunkt anlægger vi endvidere overfor forslaget om overskuddet af forsikring for privat indbo. En række overordentlig gode formål er nævnt, formål, som omfattes af den største sympati fra alle sider i befolkningen. Men det vil vel være rimeligt at prøve på at vurdere alle disse forslag om tilskud til sygdomsbekæmpelse, til Koføeds skole, Arbejdernes Erhvervsråd, Forbrugerrådet, Ungdommens Uddannelsesfond o. s. v. under hensyntagen til andre offentlige ydelser til samme formål, sådan at den offentlige støtte her ikke vil afhænge af rene tilfældigheder, men kommer til at foregå efter en samlet plan.

Der rejser sig også i den forbindelse med vægt det spørgsmål, om ikke den del af overskuddene, som ikke stammer fra bestemte erhvervsområder, altså formentlig en halv snes millioner kroner, under en eller